

Zadání úkolu

Dnešní hodinu si zopakujeme jak postupovat v první pomoci při zlomeninách. Přečtěte si text **Jak volat záchrannou službu** a znovu **První pomoc u zlomenin**.

Vaším úkolem je sepsat rozhovor, kdy voláte na Záchranou službu - vašemu kamarádovi se stal úraz - zlomenina. Kde a jak se to stalo nechám na Vás. Zda se bude jednat o otevřenou nebo zavřenou zlomeninu také.

- V rozhovoru by měli být uvedeny informace, které je nutné uvést při volání: jméno volajícího, místo, čas a charakter nehody, počet poraněných, charakter jejich zranění...
- V rozhovoru by měla být také popsána první pomoc při ošetření zranění.

Kdy a jak volat záchrannou službu

Pokud je to možné, volejte vždy **přímo záchrannou službu na čísle 155**, ideálně prostřednictvím **aplikace „Záchranka“**, což zásadním způsobem zpřesňuje a zrychluje lokalizaci události, zejména ve volném terénu. Alternativou je tísňové číslo 112, které vede do tzv. „telefonního centra tísňového volání“ Hasičského záchranného sboru, jehož pracovník po zjištění základních informací hovor přepojí na záchranku.

Základní pravidlo:

Linku 155 volejte **co nejdříve**, pokud možno **přímo od postiženého a nechte se vést operátorkou tísňové linky**. Během volání **uvádějte pokud možno jen to, co víte** (např. „**Tatínka bolí na hrudníku...**“) – **ne to, co si myslíte** („...to bude asi od páteře.“).

Operátorka bude především zjišťovat (ověřovat), kam je potřeba záchranku vyslat. Ještě než zavoláte, ujistěte se proto, že dokážete popsat, **kde se nacházíte**. Je dobré znát adresu a čísla domu (jsou důležitá obě čísla, popisné (zpravidla červené) i orientační (modré), patro a jméno majitele bytu, popis, jak najít dům (hlavně na sídlištích či na vesnici). Na veřejné komunikaci nebo na volných prostranstvích patří mezi užitečné údaje např. typická budova poblíž, park, křižovatka, poslední vesnice, odbočka, kilometrovník na dálnici, správné číslo dálnice, číslo přejezdu, „traumatologický bod“ v terénu apod. Většina dispečinků dokáže zjistit vaši polohu, pokud operátorce sdělíte zeměpisné souřadnice, které udává vaše turistická nebo autonavigace.

Dále bude pracovník dispečinku pravděpodobně zjišťovat určité **podrobnosti o tom, co se na místě děje**. Proto si ještě před zavoláním ujasněte, proč vlastně voláte záchranku – v čem je hlavní problém postiženého. Volající by měl sdělovat především fakta – co vidí nebo slyší, případně co nepřesněji reprodukovat to, co se dozvěděl od někoho jiného. Naopak není vhodné jako fakt prezentovat to, co si volající „myslí“ („Tady má někdo křeče“ x „Tady má někdo epileptický záchvat“) – může to vést ke zbytečnému svedení operátora na falešnou stopu.

Moderně pracující operační střediska běžně poskytují volajícím **instrukce**, jak postiženému (postiženým) pomoci do příjezdu záchranky, a to zejména ve stavech bezprostředního ohrožení života (zástava oběhu, dušení, tepenné krvácení), ale třeba i v případě náhlého porodu. Nebojte se, že tím dochází ke zdržení výjezdu záchranky – technologické vybavení moderních zdravotnických operačních středisek dovoluje předat informace posádce datovým přenosem, bez nutnosti přerušit hovor s volajícím. Zatímco tedy hovor pokračuje, posádka záchranky je již na cestě na místo zásahu.

Zkoumavé čtení: systematické zavedení dílny čtení a oborového čtení do výuky na 2. st. základních škol /na víceletá gymnázia v ČR“, reg. č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/19_076/0016346. Projekt je financován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání

Po ukončení hovoru nechte v každém případě přístupný/zapnutý telefon, z něhož jste volali. Nikdo pravděpodobně nebude ztrácet čas „ověřováním“, zda nejde o plané volání, nicméně může se stát, že posádka sanitky nebude moci najít místo zásahu, narazí na zamčené domovní dveře, nebo dojde k jiné komplikaci a dispečink záchranky bude potřebovat s vámi ještě hovořit. Pokud voláte záchranku za někoho, kdo se nachází v jiném místě (např. volala vám babička bydlící v jiném městě, že je jí špatně, ať jí zavoláte záchranku), nevolejte mu zpět – operátorka záchranky může potřebovat nějaké informace upřesnit přímo od postiženého a jeho telefon by tedy měl zůstat volný.

<https://zachrannaslužba.cz/kdy-a-jak-volat-zzs/>

První pomoc u zlomenin:

1. S pacientem se snažte co nejméně hýbat, hlavně když se jedná o poranění [páteře](#). Nejlepší je, když ho ošetříte na místě a vyčkáte příjezdu ZZS. V případě, kdy pacientovi hrozí další nebezpečí je naopak transport nutný.
2. Pokud se jedná o otevřenou zlomeninu, nejprve [zastavte krvácení](#). Když z rány trčí kost, nesnažte se jí zastrčit zpátky dovnitř. Vhodné je použít celý obvaz nebo jiný obvazový materiál, pomocí kterého vyskládáte okolo trčící kosti ochrannou vrstvu (nejlépe do její výšky) a až pak začnete obvazovat. Obvaz tím pádem nebude tlačit přímo na kost a nebude způsobovat další bolest. V případě, že se vám krvácení nedaří zastavit, použijte [zaškrcovadlo](#).
3. Když se jedná o nekomplikovanou zlomeninu a osoba se dokáže pohybovat sama (např. při zavřené zlomenině ruky) můžeme jí do nemocnice transportovat sami.
4. V případě komplikované zlomeniny [zavolejte ZZS](#).
5. Do příjezdu záchranky kontrolujte vědomí a zabezpečte tepelný komfort.
6. Improvizovanou dlahu vytvářejte jen v případě, že pacienta musíte přenášet a končetinu nejde znehybnit jiným způsobem např. ruku si může zraněný držet tak, jak mu to vyhovuje a ulevuje od bolesti. Měli byste se držet pravidla, že dlahu se má přizpůsobit končetině, ne končetina dlahu. Když čekáte na ZZS je vytváření improvizované dlahy zbytečné, [protože nasazování způsobuje bolest](#).

<https://www.prpom.cz/zlomeniny/>